

Nr 5

Utrikesutskottets utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse till riksdagen med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.

Genom en den 8 mars 1957 dagtecknad skrivelse, nr 114, har Kungl. Maj:t, under åberopande av skrivelsen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över utrikesdepartementsärenden samma dag, till riksdagen överlämnat redogörelse från Nordiska rådets femte session i Helsingfors den 15—22 februari 1957. Skrivelsen har av riksdagen hänvisats till utrikesutskottet.

Beträffande redogörelsens innehåll får utskottet hänvisa till skrivelsen.

Utskottet. Vid skrivelsen är liksom föregående år fogad en uppställning angivande vilka åtgärder, som vidtagits i anledning av beslutade rekommendationer. Den nu överlämnade uppställningen redovisar jämväl i de övriga nordiska länderna vidtagna åtgärder, vilket betydligt ökar redogörelsens värde som en översikt över resultatet av Nordiska rådets verksamhet.

Utskottet finner härutöver ej anledning till något särskilt uttalande och hemställer,

att riksdagen måtte giva Kungl. Maj:t till känna vad av utskottet sålunda anförts.

Stockholm den 28 mars 1957

På utrikesutskottets vägnar:

RICKARD SANDLER

Vid ärendets behandling ha närvarit:

från f ö r s t a kammaren: herrar Sandler, Ohlon, Sjödahl, Aman, Ewerlöf, Lindblom, Birger Andersson och Werner; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Umeå, Pettersson i Dahl, Netzén, Håstad och Bengtsson i Halmstad.

Särskilt yttrande av herr *Håstad*.

Jag har under överläggningar i utskottet förordat att utskottet ej skulle nöja sig med att till kamrarna utan någon erinran vidarebefordra rapporten angående Nordiska rådet utan även ingå i närmare prövning av vissa

där återgivna frågor för att i samband därmed göra vissa uttalanden. Ett utlåtande formulerat på sådant sätt skulle ej blott bilda en bättre grundval för utan även stimulera eventuella debatter i kamrarna om rådets verksamhet. Antingen frågornas vikt eller det förhållandet att frågorna aldrig dryftats i den svenska riksdagen borde motivera detta. Den svenska delegationen till Nordiska rådet har riksdagens kamrar till huvudmän, och från denna synpunkt måste en närmare granskning av den svenska delegationens ställningstaganden te sig konstitutionellt naturligt. Vad jag här uttalar ansluter sig direkt till tankegångar, som utvecklades från flera håll efter rådets tillkomst vid de tillfällen, då förhållandet mellan parlamenten och rådet diskuterades. Det vore enligt min uppfattning endast till det nordiska parlamentariska samarbetets bästa, om en sådan närmare utskottsprövning kunde göras årlig och kontinuerlig.
